

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๖/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๓๗/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายไพโรจน์ ไชยเมืองชื่น ผู้ฟ้องคดี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ ๑
คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เดิม) ที่ ๒
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖/๒๕๕๖
หมายเลขแดงที่ ๑๓/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ และตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งออกตามความ
ในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่

/เกี่ยวกับการ...

เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ศาลจึงกำหนดให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้ผูกฟ้องคดีแทน อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ เพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการศึกษานอกระบบ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อันเป็นสาขาวิชาที่ผู้ฟ้องคดีได้ศึกษาจนครบตามหลักสูตรและได้ทำวิทยานิพนธ์ไปแล้วบางส่วนก่อนที่จะได้รับการคัดเลือกให้ได้รับทุน เมื่อได้รับทุนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลาออกจากการเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันราชภัฏลำปาง (เดิม) แล้วได้เข้าทำสัญญารับทุนเลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ระหว่างสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้รับมอบอำนาจในฐานะผู้ให้ทุนและผู้ฟ้องคดี ในฐานะผู้รับทุน โดยมีข้อตกลงว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องศึกษาหลักสูตรดังกล่าวให้สำเร็จภายใน ๕ ปี และจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ให้ทุน โดยในระหว่างรับทุนต้องมีผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละปีการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ หรือเทียบเท่า และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องยินยอมเข้ารับราชการหรือทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จังหวัดลำปาง หรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดเป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับทุน เมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาแล้วได้ไปรายงานตัวเพื่อขอเข้าปฏิบัติงานขอใช้ทุนตามสัญญาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่ไม่ได้รับการติดต่อให้เข้าปฏิบัติงานขอใช้ทุน ผู้ฟ้องคดีได้ติดตามเรื่องหลายครั้ง จนกระทั่งในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ จึงได้เริ่มปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง โดยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนวิชา สส ๓๐๕ ล้านนาศึกษา ร่วมกับอาจารย์รายอื่น รวมทั้งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและภารกิจอื่น ในระหว่างที่สอนผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างใด ๆ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ และรองอธิการบดีฝ่ายศูนย์ลำปางมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ โดยอาศัยเหตุผลว่าแม้ผลการศึกษาระดับปริญญาโทจะได้เกรด ๓.๘๓ แต่สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เปิดสอน และผลการศึกษาระดับปริญญาตรีได้เกรด F ๑ วิชา D ๙ วิชา วิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนก็ได้เพียงเกรด C

/และไม่ปรากฏ...

และไม่ปรากฏความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะมาเป็น
 ข้อยกเว้นผลการศึกษา ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเพราะเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ได้กระทำผิดสัญญาโดยไม่บรรจุผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์
 เพื่อปฏิบัติงานชดใช้ทุนหลังสำเร็จการศึกษา และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕
 วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับการบรรจุผู้รับทุน
 เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกให้ได้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ
 อย่างถูกต้องแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาผลการเรียนหรือ
 สาขาวิชาที่ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง และถึงแม้ว่าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน
 การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจ้างเช่นเดียวกับผู้สมัครซึ่งเป็นบุคคลทั่วไป
 ก็ควรพิจารณาโดยอนุโลม ไม่ต้องย้อนกลับมาพิจารณาคุณสมบัติใหม่หรืออาจมีการยกเว้น
 หลักเกณฑ์สำหรับอัตราที่กำหนดในการบรรจุผู้รับทุน หากจำเป็นต้องทบทวนเรื่อง
 คุณสมบัติก็ควรนำหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขต
 สารสนเทศ ซึ่ง อ.ก.ม.วิสามัญเกี่ยวกับการสรรหาและพัฒนาทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมาใช้
 หลักเกณฑ์การคัดเลือกและบรรจุของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ต่างจากหลักเกณฑ์
 การคัดเลือกผู้รับทุนของโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ การนำหลักเกณฑ์ของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาพิจารณากรณีผู้รับทุนอีกครั้งหนึ่งจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ อีกทั้ง
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้รับทุนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
 (ก.ม.) ก็ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุผู้รับทุน เว้นแต่เมื่อผู้รับทุนได้สละสิทธิ
 หรือได้รับการบรรจุในตำแหน่งอื่นแล้ว ประกอบกับในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ วันที่ ๑
 เมษายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดสรรอัตราเพื่อจ้างผู้ฟ้องคดีไว้แล้วจึงไม่อาจเปลี่ยนแปลง
 เงื่อนไขในภายหลังได้ อีกทั้งการจ้างบุคคลอื่นจำนวน ๓ รายซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราวของโครงการ
 จัดตั้งฯ ให้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งที่บางคนมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดก็เป็นทางเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม แต่กรณีผู้ฟ้องคดีกลับพิจารณา
 หลักเกณฑ์ที่เข้มงวดทุกข้อโดยไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนออกคำสั่ง
 ทางปกครองอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ
 วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับเหตุผลของคำสั่งที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับ
 สาขาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอนนั้น ตามประกาศรับสมัครผู้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์

วิทยาเขต...

วิทยาเขตสารสนเทศ ระบุสาขาที่ต้องการรับสมัคร คือ สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กรณีของผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้รับทุนแล้ว ประกอบกับประธานกรรมการหลักสูตรสหวิทยาการสังคมศาสตร์มีความเห็นว่า หัวข้อวิทยานิพนธ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนหลักสูตรสหวิทยาการฯ ดังนั้น เหตุผลที่ว่าผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน จึงไม่ถูกต้อง ส่วนกรณีที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีผลการเรียนระดับปริญญาตรีได้ F ๑ วิชา D ๙ วิชา และวิชาที่จะมอบหมายให้สอนได้เพียงเกรด C นั้น หลักเกณฑ์การรับสมัครผู้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ข้อ ๓.๑.๑.๑ (๔) กำหนดว่า ...หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสถาบันการศึกษาของรัฐในสาขาหรือวิชาเอกหรือเน้นทางเดียวกับทุนที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ โดยหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก) ของกฎทบวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อ ๓ กำหนดว่า วุฒิปริญญาโท/เอกผู้สมัครควรมีผลการเรียนดีเด่นและจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่เชื่อถือได้ ในกรณีที่วุฒินั้นจะต้องมีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญพิเศษในสาขาวิชาที่รับผิดชอบสอน และมีมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ กำหนดว่า การพิจารณารับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะพิจารณาเฉพาะผลการเรียนในวุฒิสถที่สุดของผู้สมัครเท่านั้น ถ้าเข้าตามเกณฑ์ที่กำหนดจะไม่พิจารณาวุฒิต่ำกว่า แม้วุฒิปริญญาตรี จะได้ F ๑ วิชาก็ตาม ยกเว้นผลการเรียนในวุฒิสถที่สุดได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจึงจะพิจารณาผลการเรียนในวุฒิต่ำกว่าด้วย ทั้งมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๒๒ และครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๓ ก็กำหนดว่าการรับอาจารย์ชั้นปริญญาโทผู้สมัครต้องมีผลการเรียนดีเด่นและจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชื่อถือได้ ผลการเรียนดีเด่นควรได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕ เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษโดยให้พิจารณาผลการศึกษาและประสบการณ์ประกอบด้วย กรณีของผู้ฟ้องคดีจบการศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งเป็นวุฒิกการศึกษาสูงสุดและมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมถึง ๓.๘๓ ย่อมเข้าเกณฑ์ที่กำหนดทุกประการ ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ได้กำหนดเกณฑ์การผ่านในระดับปริญญาตรีไว้ จึงต้องพิจารณาที่วุฒิปริญญาโทของผู้ฟ้องคดีเป็นหลัก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำผลการเรียนระดับปริญญาตรีของผู้ฟ้องคดีมาประกอบการพิจารณาไม่อนุวัติจำผู้ฟ้องคดีจึงขัดแย้งกับ

/มติในการ...

มติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ ส่วนเหตุผลที่ระบุว่าวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนได้เพียงเกรด C นั้น เป็นการพิจารณาที่อาศัยข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจเข้าใจว่าวิชาที่ผู้ฟ้องคดีได้เกรด C คือวิชาเดียวกันหรือคล้ายกันกับวิชา สส ๓๐๕ (ล้านนาศึกษา) ซึ่งผู้ฟ้องคดีทำการสอนอยู่ แท้จริงแล้ววิชาที่คล้ายกับวิชาที่ผู้ฟ้องคดีสอนอยู่คือ วิชาประวัติศาสตร์ล้านนา (ประวัติศาสตร์ไทย ๑ เดิม) ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เกรด B สำหรับเหตุผลของคำสั่งที่อ้างว่าไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะนำมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยไม่ให้ออกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงหรือมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แน่ชัดก่อน กลับพิจารณาเอกสารเพียงใบรายงานผลการเรียนระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจึงไม่อาจทราบรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ของผู้ฟ้องคดีได้เพียงพอ และการพิจารณากรณีของผู้ฟ้องคดีก็เป็นไปด้วยความลำช้า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กระทำผิดสัญญาเงินทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำละเมิด ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายโดยขาดรายได้จากการได้รับค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ อันเป็นวันรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานจนถึงวันฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๙๒,๑๓๕ บาท การเสียโอกาสไม่ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกจำนวน ๔๕๐,๗๒๐ บาท และเสียโอกาสที่จะได้รับเงินทุนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นเงิน ๒๒๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๖๘,๘๕๕ บาท จึงฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามปฏิบัติตามสัญญาเงินทุนอุดหนุนการศึกษาโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ โดยดำเนินการจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ(โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เดิม) ให้มีผลย้อนหลังนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่รายงานตัวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๖๘,๘๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปีตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่ชำระเสร็จสิ้น

/๔. ให้ชดใช้...

๔. ให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่จะต้องได้รับค่าจ้างเป็นเงินเดือนในการบรรจุ และแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ตามอัตราค่าจ้างที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนด โดยมีการเลื่อนค่าจ้างปีละ ๑ ขั้นทุกปีนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ไปจนกว่าจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย นับตั้งแต่วันที่ดังกล่าวไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

๕. ให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่จะต้องได้รับเงินสวัสดิการค่าหนังสือและ ค่าถ่ายเอกสารสำหรับอาจารย์ประจำตามอัตราที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปีนับแต่วันที่ต้องชำระของแต่ละปีจนกว่าจะชำระเสร็จ

๖. ให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่จะได้รับเงินสมทบในส่วนของนายจ้างสำหรับ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสมาชิก โดยจ่ายย้อนหลังให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปีนับแต่วันที่ดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จ

๗. ให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับเงินสมทบของนายจ้าง เป็นค่าประกันตนในการประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยจ่ายย้อนหลังเข้ากองทุนประกันสังคมให้ผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปีนับแต่วันที่ดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ทุณโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ เป็นทุนการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้แก่ผู้รับทุนเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกภายในประเทศ ผู้รับทุนมีสองประเภทคือ ผู้รับทุนซึ่งเป็นอาจารย์ประจำ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาของรัฐหรือข้าราชการหรือพนักงานของมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งอื่นแต่จะต้องมาเป็นอาจารย์ผู้สอนหลังจากสำเร็จการศึกษา และผู้รับทุนที่เป็น บุคคลทั่วไป ทุนการศึกษาที่จัดสำหรับอาจารย์มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาอาจารย์ทางด้าน วิชาการและปรับปรุงประสิทธิภาพการสอน ตลอดจนปรับสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ให้เป็นไป ตามมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนทุนสำหรับบุคคลทั่วไปมีวัตถุประสงค์ เพื่อสรรหามูลค่าที่มีความรู้ความสามารถเข้าเป็นอาจารย์ประจำวิทยาเขต โดยผู้รับทุนการศึกษา จะต้องมีความประพฤติประการหนึ่งคือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือ กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒.๗๕ หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสถาบันการศึกษาของรัฐ

/ในสาขาวิชา...

ในสาขาวิชาหรือวิชาเอกหรือเน้นทางเดียวกับทุนที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ การจัดสรรทุนตามโครงการนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย จะจัดทุนการศึกษาให้แก่ผู้รับทุนตามความต้องการของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่มีการดำเนินการในลักษณะวิทยาเขตสารสนเทศ โดยให้มหาวิทยาลัยที่ได้รับจัดสรรทุน ดำเนินการคัดเลือกผู้รับทุนตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว รายงานผลการคัดเลือกไปให้ทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อตรวจสอบผลการคัดเลือกและคุณสมบัติ ของผู้ได้รับการคัดเลือก เพื่อขออนุมัติโอนเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายให้แก่มหาวิทยาลัย เบิกจ่ายให้แก่ผู้รับทุนแทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้รับทุนจะต้องทำสัญญารับทุนอุดหนุน การศึกษาตามแบบที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบอำนาจ ให้ลงนามในสัญญาในฐานะผู้ให้ทุนแทนสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย จึงมิได้เป็นคู่สัญญา โดยตรงกับผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้ได้รับทุนดังกล่าวประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ จากทบวงมหาวิทยาลัยตามความต้องการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการศึกษาอนุกระบวน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสาขาเดิมที่ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการศึกษาอยู่ก่อนแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำสัญญารับทุนตามสัญญาเลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ซึ่งมีสาระสำคัญว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาผู้ฟ้องคดีจะต้องยินยอม เข้ารับราชการกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เท่ากับระยะเวลาที่ได้รับทุน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ทุนสำหรับภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๔๔ เป็นจำนวนเงิน ๔๕,๘๑๐ บาท ซึ่งเป็นเพียงภาคการศึกษาเดียวที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทุน ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้สำเร็จการศึกษา และได้รายงานตัวขอเข้าปฏิบัติงานชดใช้ทุนเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ โครงการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เดิม) เพื่อพิจารณาอนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่ง อาจารย์ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองและคัดเลือกเบื้องต้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานสายวิชาการตำแหน่งอาจารย์ สำหรับวิธีการและหลักเกณฑ์พิจารณาบรรจุแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีมติมอบให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติจ้างและกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์

/ในการสรรหา...

ในการสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้กำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาบรรจุหรือรับโอนอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีอยู่เดิมมาใช้กับกรณีการพิจารณาอนุมัติว่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์โดยอนุโลมโดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (๑) การบรรจุและแต่งตั้งอาจารย์ จะทำการบรรจุเฉพาะบุคคลที่มีวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาวิชาที่คณะหรือแผนกอิสระเจ้าของอัตราจัดการเรียนการสอนอยู่ (๒) การรับอาจารย์ใหม่หรือการรับโอนอาจารย์จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานและอัตรากำลังคนของคณะหรือแผนกอิสระด้วย (๓) ผู้ที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งจะต้องสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่เชื่อถือได้ มีผลการเรียนดีเด่นเป็นพิเศษ และมีศักยภาพที่จะเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้นได้ หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญพิเศษในสาขาวิชาที่จะมอบหมายให้ทำการสอน (๔) ในการพิจารณาคัดเลือกจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติอื่น ๆ ของการเป็นอาจารย์ด้วย อาทิ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความตั้งใจ ความรับผิดชอบในหน้าที่ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสนใจในการใฝ่หาความรู้ เป็นต้น (๕) วิธีการบรรจุ ให้คณะหรือแผนกอิสระดำเนินการคัดเลือกและเสนอชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกให้คณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์พิจารณาก่อนเสนอเรื่องเพื่อขออนุมัติจาก อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย (เดิม) กรณีที่คณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วมีความเห็นที่ไม่ตรงกับคณะหรือแผนกอิสระก็จะต้องขอให้คณะหรือแผนกอิสระทบทวน แต่หากยืนยันก็ให้ที่ประชุม อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย (เดิม) เป็นผู้ตัดสินใจชี้ขาด (๖) การบรรจุผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นอาจารย์ จะบรรจุเข้าเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ตั้งแต่วันที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย (เดิม) อนุมัติ จะบรรจุย้อนหลังได้เฉพาะกรณีพิเศษเฉพาะรายเท่านั้น กรณีของเรื่องนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มารายงานตัวหลังสำเร็จการศึกษาและแสดงความประสงค์จะปฏิบัติงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จัดสรรอัตราพนักงานมหาวิทยาลัยให้โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เพื่อดำเนินการจ้างผู้ฟ้องคดี โครงการจัดตั้งฯ จึงได้เสนอเรื่องขออนุมัติจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัย โดยเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีพร้อมกับผู้ได้รับการคัดเลือกในวิธีการคัดเลือกปกติอีก ๔ คน ได้แก่ นางสาวสายฝน น้อยหืด นางสาวกัลยาณี สนธิสุวรรณ นางกนกวรรณ จงเจริญยิ่งยง และนางสาวไข่มสีแสงจิตต์ โดยมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการจ้างผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาประวัติศาสตร์ และระดับปริญญาโท

/สาขาการศึกษา...

สาขาการศึกษานอกระบบ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีประสบการณ์การสอนที่สถาบัน
 ราชภัฏลำปาง และทำการค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ลำปางและภาคเหนือมา
 พอสมควร จึงเห็นว่าสามารถทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตร
 ส่วนวิชาที่จะมอบหมายให้เป็นผู้บรรยาย คือ ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ล้านนาศึกษา
 และประวัติศาสตร์สังคมวัฒนธรรมล้านนา คณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของ
 มหาวิทยาลัยมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ เห็นควรจ้าง
 พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ (สาย ก.) ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน ๒ คน คือ นางสาวกัลยาณี
 และนางกนกวรรณ ส่วนอีก ๓ คนนั้นเห็นว่า เป็นผู้ที่มีการศึกษาดำเนินการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 กำหนด โดยกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีเกรดเฉลี่ย ๒.๒๗
 ได้ D จำนวน ๙ วิชา และได้ F อีก ๑ วิชา และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโทไม่ตรง
 ตามการเรียนการสอนของโครงการจัดตั้งฯ และในการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ
 ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้แทนของโครงการจัดตั้งฯ เข้าชี้แจงเหตุผล
 ความจำเป็นในการขอจ้างผู้ฟ้องคดีว่าเป็นผู้ได้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขต
 สารสนเทศ มีผลการศึกษาในระดับปริญญาโทภาคฤดู มีเกรดเฉลี่ยสะสม ๓.๘๓ ซึ่งเข้าข่าย
 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด แต่คณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของ
 มหาวิทยาลัยเห็นว่า สาขาวิชาที่ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่มีการเปิดสอน
 และมีผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ และวิชาที่จะมอบหมายให้สอนก็ได้
 เพียงเกรด C ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒
 กันยายน ๒๕๔๕ แล้วมีมติอนุมัติให้จ้างนางสาวสายฝนและนางสาวโซมสี แต่ไม่อนุมัติให้
 จ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน
 ผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้เกรด F ๑ วิชา D จำนวน ๙ วิชา อีกทั้งวิชาที่รับมอบหมายให้
 สอนก็ได้เพียงเกรด C เท่านั้น แม้ผลการศึกษาในระดับปริญญาโทจะได้เกรดเฉลี่ยสะสม ๓.๘๓
 ก็ตาม และยังไม่ปรากฏความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะ
 นำมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้แจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะผู้ให้
 ทุนทราบ และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ แจ้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าข้อกำหนดในสัญญาระบุว่าจะเมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จ
 การศึกษาจะต้องเข้ามาทำงานชดใช้ทุนเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องรับผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานตามสัญญา นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าสัญญาดังกล่าวไม่ได้มีข้อใดกำหนดบังคับให้ผู้ให้ทุนหรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำต้องรับผู้รับทุนเข้าปฏิบัติงานตามสัญญาในทันที โดยในทางปฏิบัติ เมื่อผู้รับทุน สำเร็จการศึกษาและมารายงานตัวขอปฏิบัติงานชดใช้ทุน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็เสนอชื่อ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติให้บรรจุแต่งตั้งหรือจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กำหนดอีกครั้งหนึ่ง สัญญามีได้กำหนดให้ต้องดำเนินการบรรจุแต่งตั้งหรือจ้างผู้ฟ้องคดี เป็นอาจารย์ได้ทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา แต่การดำเนินการพิจารณาบรรจุแต่งตั้งหรือจ้าง พนักงานสายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ซึ่งให้ความสำคัญกับการกลั่นกรองคัดเลือกบุคคลที่มีศักยภาพดีเด่นเพียงพอ แม้ว่า จะเป็นผู้รับทุนที่มีข้อผูกพันว่าจะต้องมาปฏิบัติงานชดใช้ทุนก็ตาม หากคุณสมบัติหรือผลการ พิจารณาไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดก็ไม่สามารถบรรจุแต่งตั้งหรือ จ้างผู้นั้นเข้าปฏิบัติงานโดยยกเว้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ ส่วนที่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในระหว่างที่รอการบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน สอนงานให้คำปรึกษาและภารกิจอื่นนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมารายงานตัวได้มีการแจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีทราบว่าทางโครงการจัดตั้งฯ จะดำเนินการเกี่ยวกับการขออัตรากำลังและ ดำเนินการตามขั้นตอนการบรรจุแต่งตั้ง โดยผู้ฟ้องคดีได้แสดงความจำนงช่วยเหลืองานของ มหาวิทยาลัย จึงได้มีการมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีร่วมเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักศึกษาร่วมกับ อาจารย์รายอื่น ส่วนกรณีการมอบหมายภาระการสอนวิชา สส. ๓๐๕ ล้านนาศึกษา นั้น ผู้ฟ้องคดีได้เข้าพบประธานกรรมการบริหารหลักสูตรสหวิทยาการสังคมศาสตร์ จึงได้รับการ เสนอให้เข้าสังเกตการณ์การเรียนการสอนวิชาดังกล่าว ต่อมาอาจารย์ผู้สอนก็ได้มอบหมายให้ ผู้ฟ้องคดีบรรยายบางหัวข้อ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามหาวิทยาลัยดำเนินการพิจารณา บรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีล่าช้า นั้น ผู้ฟ้องคดีใช้เวลาในการศึกษาและสำเร็จในระยะเวลาเพียง ๕ เดือนหลังจากได้รับทุน เมื่อผู้ฟ้องคดีมารายงานตัวในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ โครงการ จัดตั้งฯ ยังมีได้รับการจัดอัตรากำลังประเภทพนักงานเพื่อบรรจุผู้ฟ้องคดีเป็นอาจารย์ จึงยังไม่สามารถเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาจ้างได้ในปีงบประมาณต่อมา จึงได้เสนอขอให้มหาวิทยาลัยอนุมัติอัตรากำลังเพื่อบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติอัตรากำลังให้โครงการจัดตั้งฯ จำนวน ๗ อัตรา และอัตราที่ใช้พิจารณา จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นการเฉพาะหนึ่งอัตรา โครงการจัดตั้งฯ จึงได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ผ่านคณะกรรมการ...

ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัย พร้อมกับผู้ได้รับการคัดเลือก
ในกรณีปกติอีก ๔ คน กรณีที่นางสาวสายฝนและนางสาวไข่มุกได้รับอนุมัติให้จ้างเป็นพนักงาน
ของมหาวิทยาลัยนั้น บุคคลทั้งสองเป็นผู้ผ่านการสอบแข่งขันตามขั้นตอนการคัดเลือกปกติ
ของมหาวิทยาลัยต่างกับกรณีของผู้ฟ้องคดีและแม้ทั้งสองคนจะมีผลการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์
แต่มีคุณสมบัติอื่น ๆ ที่ทำให้พิจารณาจ้างได้ สำหรับค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้นมิได้
เกิดจากการผิดสัญญาหรือเกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม
แต่อย่างใด และกรณีของการฟ้องเรียกเงินเดือนจำนวน ๑๙๒,๑๓๕ บาท และการเสียโอกาส
เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี
ทั้งสาม ส่วนการเสียโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาทางวิชาการนั้น ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการสนับสนุน
ก็ต่อเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการว่าจ้างให้เป็นพนักงานสายวิชาการตำแหน่งอาจารย์ แต่อย่างไรก็ตาม
ถึงแม้จะได้รับการอนุมัติจริงและเข้าทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว การขอรับทุน
สนับสนุนทางวิชาการก็ยังคงผ่านการพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถอีกชั้นหนึ่ง
ส่วนการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น ผู้ฟ้องคดีจะได้รับเมื่อเข้าเป็นพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
จึงเป็นสิทธิที่ยังไม่มีในปัจจุบัน ค่าเสียหายส่วนของค่าสวัสดิการ เช่น เงินสวัสดิการค่าหนังสือ
และค่าถ่ายเอกสารสำหรับอาจารย์ เงินสมทบตามพระราชบัญญัติประกันสังคม ก็มีได้เป็น
ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดี
ทั้งสามจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าเสียหายใด ๆ แก่ผู้ฟ้องคดี ประกอบกับสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ
เป็นสิทธิในอนาคตที่ไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า วัตถุประสงค์ของโครงการรับทุนดังกล่าวได้กำหนด
อำนาจหน้าที่ของผู้ให้ทุนที่จะต้องดำเนินการบรรจุผู้รับทุนเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานตามที่
ระบุในสัญญาโดยเร็วหลังจากผู้รับทุนสำเร็จการศึกษา เพื่อให้ผู้รับทุนทำหน้าที่เป็นอาจารย์
ระดับอุดมศึกษาเพื่อการบริการสาธารณะของรัฐ ดังนั้น ผลของสัญญาจึงผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ต้องมีหน้าที่บรรจุผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง โดยเร็ว
ไม่อาจใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากสัญญาได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการ
บรรจุเพื่อจ้างผู้ฟ้องคดีภายในเวลาอันสมควรและไม่อนุมัติจ้างผู้ฟ้องคดีให้เป็นพนักงาน
มหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ จึงเป็นการกระทำผิดสัญญาทางปกครอง โดยหลักเกณฑ์
และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก)
ของกฎทบทวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในมหาวิทยาลัย...

ในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้คัดเลือกและกลั่นกรองผู้สมัครเข้ารับการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยตรง ต่างกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับทุนของโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ การนำเอาหลักเกณฑ์ภายในของมหาวิทยาลัยมาใช้พิจารณากรณีผู้รับทุนอีกครั้ง เป็นการกระทำที่ซ้ำซ้อนไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและรูปแบบของกฎหมาย อีกทั้งหลักเกณฑ์วิธีการบรรจุผู้รับทุนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม. เดิม) ที่กำหนดสำหรับการบรรจุผู้รับทุนนั้นไม่ให้มีการเปลี่ยนเงื่อนไขการบรรจุผู้รับทุน จะเปลี่ยนเงื่อนไขเพื่อบรรจุบุคคลอื่นได้ต่อเมื่อผู้รับทุนได้สละสิทธิหรือได้รับการบรรจุในตำแหน่งอื่นแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ ไม่นุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุผู้รับทุนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม. เดิม) ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างเหตุที่เสนอเรื่องการจัดจ้างผู้ฟ้องคดีล่าช้าเนื่องจากต้องขออนุมัติอัตรากำลังนั้น เห็นว่าจากรายงานผลการดำเนินงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง (พ.ศ. ๒๕๓๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๔) ระบุว่าตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ โครงการจัดตั้งฯ ได้รับจัดสรรทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศจากทบวงมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องรวมทั้งสิ้น ๑๔ ทุน ฉะนั้น จะต้องมีการจัดเตรียมและทำแผนงานหาอัตรารองรับเพื่อบรรจุผู้รับทุนไว้ก่อนล่วงหน้า แต่โครงการจัดตั้งฯ เพิ่งจะมาดำเนินการเสนอขอรับการจัดสรรอัตรานักเรียนทุนเป็นครั้งแรกในการประชุม อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (เดิม) ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ประกอบกับอัตรานักงานมหาวิทยาลัยเพื่อบรรจุบุคลากรของโครงการจัดตั้งฯ เป็นอัตราที่ขอยืมมาจากส่วนกลางของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีว่างอยู่ก่อนแล้ว มิได้เป็นการเสนอขอตามปีงบประมาณ อัตราที่จะใช้บรรจุผู้ฟ้องคดีสามารถยืมจากส่วนกลางเพื่อมาบรรจุก่อนได้ เมื่อได้รับการจัดสรรตามปีงบประมาณแล้วจึงค่อยคืนอัตราเดิมภายหลัง และคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ระบุว่าได้เสนอเรื่องขออนุมัติจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์ต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัย โดยเสนอชื่อพร้อมกับผู้ได้รับการคัดเลือกในวิธีการคัดเลือกปกติอีก ๔ คนนั้น แท้จริงแล้วเป็นการคัดเลือกบุคคลซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว (งบพิเศษ) ตำแหน่งอาจารย์ของโครงการจัดตั้งฯ อยู่ก่อนแล้วไม่ใช่เป็นการคัดเลือกกรณีปกติหรือสอบแข่งขันแต่อย่างใด และการพิจารณาอนุมัติจ้างนางสาวสายฝน น้อยหืด และนางสาวโซมลี แสนจิตต์ ก็ได้มีการนำเอาเหตุผลและความจำเป็นเรื่องคุณสมบัติการเป็นอาจารย์หรือประสบการณ์การสอนมากล่าวอ้างเพื่อนำมา

/เป็นข้อยกเว้น...

เป็นข้อยกเว้นเรื่องผลการศึกษาที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของบุคคลทั้งสอง แต่การพิจารณากรณีของผู้ฟ้องคดีกลับระบุว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะนำมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษาโดยไม่พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นตามที่รองอธิการบดีฝ่ายศูนย์ลำปางได้ชี้แจงไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีประสบการณ์การสอนที่สถาบันราชภัฏลำปางและการค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ลำปางและภาคเหนือมาพอสมควร จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถทำการสอนและวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรมาใช้พิจารณาดังเช่นกรณีของบุคคลทั้งสอง และกรณีของเรื่องนี้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ตระหนักถึงข้อผูกพันในการปฏิบัติตามสัญญาเงินทุนอุดหนุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศที่ต้องทำการบรรจุผู้ฟ้องคดีให้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังที่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติอนุมัติให้จ้างนักเรียนทุนโครงการดังกล่าวเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งนักวิจัยและตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปแทนการจ้างในตำแหน่งอาจารย์ เนื่องจากมีผลการศึกษาดำกว่าเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบถึงข้อผูกพันตามสัญญาที่จะต้องบรรจุผู้รับทุนเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แม้พบว่าผู้รับทุนขาดคุณสมบัติในการจ้างเป็นอาจารย์ตามหลักเกณฑ์ของตน แต่ได้อนุมัติจ้างให้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอื่นแทนการบรรจุเป็นอาจารย์ ส่วนการเสียโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกเป็นผลมาจากการอยู่ระหว่างการรอเข้าปฏิบัติงานและการดำเนินการบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งล่าช้า ทำให้ไม่ได้รับทุนการศึกษาต่อเนื่องระดับปริญญาเอก อันเป็นสิทธิโดยชอบของผู้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศที่จะได้รับทุนต่อเนื่องถึงระดับปริญญาเอก และขาดหน่วยงานต้นสังกัดรองรับการเบิกจ่ายเงินและเข้าปฏิบัติงานภายหลังสำเร็จการศึกษา ความเสียหายนี้และความเสียหายต่อสิทธิอื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ทุนการศึกษาโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) ซึ่งเป็นเจ้าของทุนได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ได้รับจัดสรรจำนวนทุนการศึกษา ดำเนินการแทนในการคัดเลือกผู้รับทุน เบิกจ่ายเงินทุน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในสัญญาเงินทุน ตลอดจนติดตามตรวจสอบ ควบคุม ดูแลเกี่ยวกับการศึกษาของผู้รับทุน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงมิใช่ผู้ให้ทุนแก่ผู้ฟ้องคดีโดยตรง แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปฏิเสธความรับผิดชอบ

/ตามที่...

ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการให้ทุนการศึกษานั้น ข้อกำหนดในสัญญากำหนดให้ผู้ให้ทุนมีหน้าที่ให้ทุนอุดหนุนการศึกษา อันประกอบด้วยค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายทางวิชาการอื่น ๆ ให้แก่ผู้รับทุนและกำหนดให้ผู้รับทุนมีหน้าที่ตั้งใจศึกษาตามที่กำหนด เมื่อสำเร็จการศึกษาก็มีหน้าที่ต้องเข้ามาทำงานชดใช้ทุนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง หรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ให้ทุนเห็นสมควร แต่ไม่มีข้อใดกำหนดบังคับไว้ให้ผู้ให้ทุนหรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องรับผู้รับทุนเข้าปฏิบัติงานชดใช้ทุนโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการพิจารณาคัดเลือกอีกแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสัญญาได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องบรรจุผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานภายในเวลาอันสมควรและไม่ต้องผ่านการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีก เป็นการกล่าวที่ไม่ถูกต้อง การที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการพิจารณาอนุมัติจ้างเป็นพนักงานเพื่อปฏิบัติงานชดใช้ทุนต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติให้จ้างเป็นพนักงานจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อน หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศเป็นการพิจารณาตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้ทุน (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เดิม) โดยพิจารณาไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ทบวงมหาวิทยาลัยโดย อ.ก.ม.วิสามัญเกี่ยวกับการสรรหาและพัฒนาของมหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อบรรจุแต่งตั้งพนักงานของมหาวิทยาลัยเป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติจ้างและกำหนดคุณสมบัติ โดยให้นำหลักเกณฑ์การบรรจุหรือรับโอนข้าราชการตำแหน่งอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีอยู่เดิมมาใช้โดยอนุโลม ทั้งสองหลักเกณฑ์เป็นการพิจารณาแยกจากกันคนละกรณี อีกทั้งหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อบรรจุแต่งตั้งพนักงานของมหาวิทยาลัยก็ได้มีข้อยกเว้นมิให้นำมาใช้กับกรณีหนึ่งกรณีใด การพิจารณากรณีผู้ฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดโดยไม่มีข้อยกเว้น สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการพิจารณาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุผู้รับทุนตามที่ ก.ม. (เดิม) กำหนดนั้น เมื่อโครงการจัดตั้งฯ ได้รับอนุมัติอัตรากำลังเพื่อบรรจุนักเรียนทุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วก็ได้นำชื่อของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาจ้างเป็นพนักงาน

/สายวิชาการ...

สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ โดยมีได้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุผู้รับทุนที่ได้รับ อนุมัติมาแต่อย่างใด แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีก็เท่ากับไม่มีการจ้าง พนักงานตามเงื่อนไขดังกล่าว อัตราค่าจ้างที่ได้รับอนุมัติมาจึงตกเป็นอัตราร่าง หากโครงการ จัดตั้งฯ จะนำไปจ้างพนักงานที่มีเงื่อนไขการบรรจุแตกต่างจากเงื่อนไขที่ได้รับอนุมัติจะต้องเสนอ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป หลักเกณฑ์ที่ ก.ม.กำหนดตามหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๒/ว ๑๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้กับการบรรจุแต่งตั้ง ข้าราชการ และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมาได้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเงิน งบประมาณสำหรับการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการในมหาวิทยาลัย โดยให้สำนักงบประมาณ จัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในทบวงมหาวิทยาลัยสำหรับการ จ้างพนักงานทดแทนการบรรจุข้าราชการใหม่เท่าจำนวนอัตราที่ว่างจากการเกษียณอายุใน แต่ละปีงบประมาณ และให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันกำหนดจำนวนบุคคลที่จะจ้างและอัตรา ค่าจ้างโดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับการ จัดสรรจากสำนักงบประมาณ ดังนั้น การกำหนดอัตราค่าจ้างและเงื่อนไขดังกล่าวจึงอยู่ในอำนาจ หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลักเกณฑ์ของ ก.ม.ดังกล่าวจึงมิได้นำมาใช้ในการ อนุมัติจ้างพนักงานของมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การดำเนินการ เพื่อพิจารณาบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกินสมควรนั้น เนื่องจากในปีงบประมาณที่ผู้ฟ้องคดี มารายงานตัวว่าสำเร็จการศึกษานั้น ยังมีได้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างสำหรับใช้พิจารณาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงาน แต่เมื่อมหาวิทยาลัยได้อนุมัติอัตราค่าจ้างเพื่อบรรจุผู้ฟ้องคดีเป็น พนักงานแล้ว จึงได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาจ้างเป็นพนักงาน จึงเป็นการ ดำเนินการตามขั้นตอนปกติของมหาวิทยาลัยมิได้ประวิงเวลาให้ล่าช้าโดยมีเจตนาเพื่อจะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการกลั่นกรอง การบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาเป็นการพิจารณาที่ขัดกับหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดให้ ไม่ต้องนำผลการศึกษาในวุฒิมหาวิทยาลัยที่ต่ำกว่ามาพิจารณา หากผลการศึกษาในระดับสูงสุด ถึงเกณฑ์ที่กำหนดนั้นเห็นว่า แม้ผลการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้ฟ้องคดีจะถึงเกณฑ์ ที่กำหนด แต่สาขาวิชาที่ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน จึงไม่สามารถนำผลการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาได้

/แต่คณะกรรมการ...

แต่คณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีได้ตัดสินพิพากษาผู้ฟ้องคดีไปทันที ยังได้นำเอาผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาประกอบ แต่เนื่องจากผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของผู้ฟ้องคดีไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จึงไม่อาจอนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงหนังสือชี้แจงของภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ทม ๐๖๑๐ (๑๑)/๘๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๖ โดยเห็นว่าสาขาวิชาที่ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษารวมกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอนนั้น โดยที่หนังสือดังกล่าวมิได้ชี้แจงยืนยันว่าสาขาวิชาการศึกษาในระบบตรงกับสาขาวิชาสหวิทยาการสังคมศาสตร์ที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน เพียงแต่ชี้แจงว่าแม้สาขาวิชาการศึกษาในระบบของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะไม่ตรงกับสาขาวิชาสหวิทยาการสังคมศาสตร์ แต่ผู้ฟ้องคดีสามารถนำไปปรับใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การวิจัยในหลักสูตรดังกล่าวได้เท่านั้น และตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติจ้างนางสาวกัลยาณี นางกนกวรรณ นางสาวสายฝน และนางสาวไข่มณี โดยให้สิทธิพิเศษในฐานะเป็นลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการอนุมัติจ้างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้นำเอาสถานะการเป็นลูกจ้างมาเป็นเงื่อนไขในการอนุมัติจ้าง แต่พิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการและประสบการณ์ทำงานของบุคคลดังกล่าวมาพิจารณา ส่วนกรณีการมอบหมายภาระหน้าที่ต่างๆ ในโครงการจัดตั้งฯ ให้ผู้ฟ้องคดีนั้น เกิดจากการคาดการณ์ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการพิจารณาอนุมัติจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการอนุมัติให้จ้างเป็นอาจารย์ก็มิได้มีการมอบหมายภาระหน้าที่ใดๆ ให้อีก และกรณีนี้แม้สัญญาข้อ ๗ จะกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องยินยอมเข้ารับราชการหรือทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ก็เป็นเพียงข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามชำระหนี้ด้วยการเข้าทำงานกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสัญญาเท่านั้น และข้อสัญญามีได้กำหนดเป็นเด็ดขาดว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาจะต้องเข้าทำงานกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพียงอย่างเดียว ผู้ให้ทุนยังอาจกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการหรือทำงานในหน่วยงานอื่นที่ผู้ให้ทุนกำหนดได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จ้างผู้ฟ้องคดี สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยยังอาจให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในหน่วยงานอื่นได้ตามเงื่อนไขข้อสัญญาเดิมทุกประการ ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะเรียกร้องให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในหน่วยงานอื่น หากสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

/ไม่จัดให้...

ไม่จัดให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในส่วนราชการอื่น ผู้ฟ้องคดีย่อมหลุดพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญา สำหรับสิทธิต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้นเป็นสิทธิเรียกร้องที่ยังไม่เคยมีอยู่ในขณะที่มีการพิจารณาเรื่องการจัดจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและกระทำละเมิด แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เดิม) ศาลจึงให้เรียกคณะกรรมการดังกล่าวและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้ามาในคดีด้วยการร้องสอด โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามลำดับ และสั่งให้ทำคำให้การยื่นต่อศาล ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอดึงเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดมาใช้พิจารณากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าเมื่อสัญญาพิพาทในคดีนี้ได้ลงนามโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นคู่สัญญาโดยตรงในการทำสัญญากับผู้ฟ้องคดี และโดยที่ทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิชาเกษตรศาสตร์เป็นทุนที่ทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) พิจารณาจัดสรรให้แก่บุคคลที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นผู้คัดเลือกและเสนอขอมาเพื่อให้เหมาะสมและตรงตามความประสงค์ที่มหาวิทยาลัยต้องการ ซึ่งเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับทุนแล้วเห็นว่ามิมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาอาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพให้มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดสรรทุนเพื่อเป็นการรองรับการพัฒนาวิชาเกษตรในอนาคต อันเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ ซึ่งแตกต่างกับวัตถุประสงค์ของหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากรเพื่อทำหน้าที่เป็นอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ใช้เป็นเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือกเพื่อจ้างหรือบรรจุเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยให้ตรงตามความต้องการและความเหมาะสมของมหาวิทยาลัยเอง อันถือเป็นเพียงหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติอันเป็นการดำเนินการภายใน

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งสามารถกำหนดเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขวิธีการและรายละเอียดให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ แต่หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับทุนของโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะในการสรรหาบุคคลให้สอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษาของประเทศ ดังนั้น หลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมาใช้พิจารณาไม่อนุญาติจ้างผู้ฟ้องคดีให้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจนำมาใช้กับกรณีของผู้ฟ้องคดีได้

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องปฏิบัติตามสัญญารับทุนอุดหนุนการศึกษาโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยการรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ เห็นว่า ข้อกำหนดในสัญญาดังกล่าวมิได้กำหนดหน้าที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผู้รับทุนเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ไว้ อีกทั้งสัญญาทางปกครองเป็นสัญญาที่เกิดจากเจตนาของผู้ให้สัญญาเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้น การตีความในสัญญาและการบังคับตามสัญญาจำต้องพิจารณาถึงความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดทำสัญญา ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของผู้ให้สัญญา ซึ่งวัตถุประสงค์ของสัญญารับทุนจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและเพื่อสรรหาบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำวิทยาเขต และเป็นข้อผูกพันตามสัญญาว่าผู้รับทุนจะต้องปฏิบัติงานชดใช้ทุนในมหาวิทยาลัยต้นสังกัดที่ตนได้รับทุนเท่านั้น หากผู้รับทุนมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเข้าเป็นพนักงาน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วมปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะไม่บรรจุผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นพนักงาน อีกทั้งการเข้าเป็นพนักงานในตำแหน่งอาจารย์ย่อมจะต้องเลือกสรรจากผู้ที่มีคุณสมบัติตรงกับสาขาวิชาที่จะต้องทำการสอน และแม้จะได้วินิจฉัยไปแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจนำเอาหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก) ของกฎทบทวง ฉบับที่ ๒ (พ.๒๕๑๙) รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นที่สภามหาวิทยาลัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดมาใช้พิจารณากับกรณีของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ก็เป็นดุลพินิจโดยแท้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการที่จะอนุญาติให้จ้างบุคคลใดเข้าเป็นพนักงานหากบุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณสมบัติอันเป็นที่ต้องการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จำเป็นต้อง

/บรรจุ...

บรรจผู้ได้รับทุนเข้าเป็นพนักงาน เพราะไม่มีข้อสัญญาข้อใดที่บังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติเช่นนั้น การกระทำหรือมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ประเด็นที่สาม มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่อนุมัติจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และไม่มี ความเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องรับผิดชอบชี้ให้แกผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การทำสัญญารับทุนอุดหนุนการศึกษาโครงการพัฒนา อาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ มีที่มาจาก การที่คณะรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติให้ขยายโอกาสอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคอย่างมีคุณภาพ โครงการที่ได้รับ อนุมัติดังกล่าวจึงกำหนดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนโดยการ พัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ และเมื่อพิจารณาตามความเห็นของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปัจจุบัน) ตามหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๒.๖(๕)/๗๗๘๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ปรีกษาเกี่ยวกับการบรรจผู้รับทุน ซึ่งตอบชี้แจง ผู้ฟ้องคดีได้ยืนยันว่า การจัดสรรทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ของทบวงมหาวิทยาลัยให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐในสังกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและ พัฒนาอาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพให้กับมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดสรรทุน เพื่อเป็นการรองรับการพัฒนาวิทยาเขตในอนาคต โดยมีข้อผูกพันตามสัญญาว่าผู้รับทุนจะต้อง ปฏิบัติงานชดใช้ทุนในมหาวิทยาลัยต้นสังกัดที่ตนได้รับทุนและมหาวิทยาลัยที่ได้รับจัดสรรทุน ได้รับทราบเงื่อนไขการจัดสรรทุนแล้วว่า ต้องบรรจผู้รับทุนเข้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ภายหลังจากที่ผู้รับทุนสำเร็จการศึกษาตามสัญญาการรับทุน จากหนังสือดังกล่าวประกอบ กับเมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขต สารสนเทศและการทำสัญญารับทุนดังกล่าวแล้วย่อมเห็นว่า ต้องการให้ผู้ฟ้องคดีเข้าไปทำ หน้าที่เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นการบริการสาธารณะของรัฐ ฉะนั้น ผลของการ ทำสัญญาดังกล่าวจึงผูกพันอย่างชัดเจนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ให้ทุนและเป็น

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการแทนรัฐจะต้องมีหน้าที่ดำเนินการบรรจุให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง และไม่สามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่าไม่มีสัญญาข้อใดบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติเช่นนั้นจึงเป็นการตีความที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของสัญญา เพราะสัญญามีเจตนารมณ์ที่ให้ทุนการศึกษาแก่บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไปศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องกลับมาทำงานให้กับหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งเป็นผู้ให้ทุน และเมื่อพิจารณาถึงปกติประเพณีของการให้ทุนการศึกษาของหน่วยงานของรัฐโดยทั่วไปแล้วก็จะมีความประสงค์ให้ผู้รับทุนกลับมาทำงานชดใช้ทุนทั้งสิ้น นอกจากนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนรัฐได้ลงนามผูกพันในสัญญารับทุนดังกล่าว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องแล้วโดยปริยาย หากไม่เห็นด้วยกับคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี เหตุใดจึงไม่ได้แย้งตั้งแต่ในขณะนั้น เพราะผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโทไว้ในใบสมัครรับทุน พร้อมทั้งได้แสดงหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใบรายงานผลการเรียน (transcript) ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ฉะนั้น จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้รับทราบเรื่องดังกล่าวนี้มาโดยตลอดและยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนด้วย ประการสำคัญ หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก) ของกฎทบทวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙)ฯ ของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ใช้ในการคัดเลือกและกลั่นกรองผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกของมหาวิทยาลัยโดยตรง มิใช่เป็นกรณีของผู้รับทุนที่ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ของทบทวงมหาวิทยาลัย และมีข้อผูกพันกับผู้ให้ทุนมาก่อนแล้ว หลักเกณฑ์การคัดเลือกของโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศกับหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก) ของกฎทบทวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙)ฯ ของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน การพิจารณาทางปกครองของคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่นำเอาหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุดังกล่าวอันเป็นหลักเกณฑ์ภายในของหน่วยงานมาใช้พิจารณากับผู้รับทุน

/อีกครึ่งหนึ่ง...

อีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง และแม้ว่ากรณีการบรรจุของผู้ฟ้องคดีจะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อขออนุมัติจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ เช่นเดียวกับผู้สมัครซึ่งเป็นบุคคลทั่วไป และมีการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ (ก) ของกฎทบวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙)๕ ของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้ามาใช้ในการพิจารณาดังกล่าว แต่การพิจารณาทางปกครองดังกล่าวควรจะพิจารณาโดยอนุโลมสามารถจะอนุมัติจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่มีความจำเป็นต้องกลับมาขออนุมัติพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติกันใหม่ หรืออาจจะมีการยกเว้นหลักเกณฑ์เหล่านั้นสำหรับอัตราที่กำหนดในการบรรจุผู้รับทุน ถ้าหากมีความจำเป็นต้องพิจารณาบททวนเรื่องคุณสมบัติควรจะนำหลักเกณฑ์ของโครงการพัฒนาอาจารย์ของโครงการพัฒนาวิทยาเขตสารสนเทศ ซึ่ง อ.ก.ม. วิสัณัญ เกี่ยวกับการสรรหาและพัฒนา ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดมาใช้ประกอบการพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย เพราะถือว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกผู้รับทุนมาแล้ว ย่อมมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากกว่า และเมื่อนำเอาข้อเท็จจริงในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่อนุมัติให้จ้างนางสาวกัลยาณี สนิทสุวรรณ นางสาวสายฝน น้อยหืด และนางสาวโซมสี แสนจิตต์ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในตำแหน่งอาจารย์ ทั้งที่บุคคลทั้งสาม มีวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่เปิดสอนหรือมีผลการศึกษาดำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาเป็นข้อยกเว้นในการพิจารณาและอนุมัติ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้อง แต่ไม่ได้รับการอนุมัติจ้างซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว ย่อมเห็นได้ว่าการใช้หลักเกณฑ์ในการบรรจุไม่เหมาะสมและขาดความชัดเจนแน่นอนอันนำไปสู่การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ตลอดจนใช้ความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคลด้านตำแหน่งหรืออาชีพมาเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติที่แตกต่างกันแก่บุคคลในฐานะและข้อพิจารณาเดียวกัน ซึ่งถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักความเสมอภาค ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนถูกต้องและไม่เคยสอบถามหรือให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงหรือโต้แย้งในกรณีที่กล่าวอ้างว่า สาขาการศึกษาของผู้ฟ้องคดีไม่ตรงกับวิชาที่เปิดสอน ผลการเรียนในวิชาที่จะให้สอนได้เพียงเกรด C รวมทั้งเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัด หรือมีผลงานทางวิชาการที่จะนำมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษา อันเป็นการพิจารณาที่ขัดกับ

/มาตรา ๒๙...

มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำบังคับตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอ้างข้อเท็จจริงและเหตุผลทำนองเดียวกับที่ปรากฏในคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติโครงการขยายโอกาสอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาค โดยดำเนินการในลักษณะวิทยาเขตสารสนเทศ ๓๑ จังหวัด ฯลฯ ในแต่ละปีงบประมาณทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) จะได้จัดสรรทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโท - เอก สำหรับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ทุนสำหรับอาจารย์และทุนสำหรับบุคคลทั่วไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้มีประกาศรับสมัครผู้รับทุนโครงการดังกล่าว จำนวน ๕ ทุน เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๔ เพื่อคัดเลือกผู้รับทุนประเภทบุคคลทั่วไป และได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับทุนในข้อ ๓ ว่า... เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GRADE POINT AVERAGE) ไม่น้อยกว่า ๒.๗๕ และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในภาคเรียนสุดท้ายของปีการศึกษา โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒.๗๕ หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า ในสถาบันการศึกษาของรัฐในสาขาวิชาหรือวิชาเอก หรือเน้นทางเดียวกับทุนที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GRADE POINT AVERAGE) ไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ ผู้ฟ้องคดีซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอก การศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์ วิทยาเขตสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ ให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท เน้นสังคมและมนุษยศาสตร์ หลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งให้ไปรายงานตัวและทำสัญญารับทุน ผู้ฟ้องคดี

/ได้ลาออกจาก...

ได้ลาออกจากการเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันราชภัฏลำปาง ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญารับทุนระหว่างสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้รับมอบอำนาจตามสัญญาเลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ โดยมีข้อตกลงว่าจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายใน ๕ ปี และจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในระหว่างรับทุนต้องมีผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละปีการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ หรือเทียบเท่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องยินยอมเข้ารับราชการหรือทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จังหวัดลำปางหรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดเป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับทุน หลังจากทำสัญญาแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ฟ้องคดีเพียงเฉพาะภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๔๔ จำนวนเงิน ๔๕,๘๐๐ บาท เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้จบการศึกษา หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีจึงได้ส่งแบบรายงานตัวเพื่อขอเข้าปฏิบัติงานชุดใช้ทุนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้พิจารณาเร่งรัดการบรรจุผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ และในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติจัดสรรอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ(สาย ก.) ตำแหน่งอาจารย์ระดับปริญญาโทให้โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ยืมเพื่อจ้างนักเรียนทุน ๑ อัตรา จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้ไปติดตามเรื่องและได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ณ โครงการจัดตั้ง ฯ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ โดยได้รับมอบหมายจากรองอธิการบดีฝ่ายศูนย์ลำปางให้ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชา สส. ๓๐๕ ล้านนาศึกษา ร่วมกับอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ รวมทั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและปฏิบัติหน้าที่อื่นโดยไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนใด ๆ ต่อมาโครงการจัดตั้งฯ ได้เสนอเรื่องขออนุมัติจ้างผู้ฟ้องคดีและผู้ได้รับการคัดเลือกอื่นอีก ๔ คน ต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการบรรจุอาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นเบื้องต้น ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเนื่องจากสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน ประกอบกับผลการเรียนระดับปริญญาตรีได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำโดยได้ D ๙ วิชา F ๑ วิชา วิชาที่จะมอบหมายให้สอนได้เพียงเกรด C ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดี

/โดยอ้างเหตุผล...

โดยอ้างเหตุผลทำนองเดียวกับที่คณะกรรมการกลั่นกรองฯ มีความเห็นและระบุเหตุผลเพิ่มเติมอีกว่าไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะนำมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษา หลังจากได้รับทราบผลดังกล่าวแล้วผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ พร้อมขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๘๖๘,๘๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานเป็นอาจารย์ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำผิดสัญญารับทุนอุดหนุนการศึกษา โครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ เลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ หรือไม่ และจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบุคคลภายนอกและกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการศึกษา นอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้สมัครเข้ารับทุนโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยสมัครผ่านผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการศึกษานอกระบบ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้รับการคัดเลือกให้รับทุนดังกล่าว ต่อมาจึงได้เข้าทำสัญญารับทุนเลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ระหว่างสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้รับมอบอำนาจและลงนามในสัญญาแทนในฐานะผู้ให้ทุน กับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับทุน ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาและได้ไปรายงานตัวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอเข้าปฏิบัติงานชดใช้ทุนตามสัญญาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่อนุมัติให้จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งอาจารย์ โดยอ้างว่าสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโทของผู้ฟ้องคดีไม่ตรงกับสาขาวิชาที่โครงการจัดตั้งฯ เปิดสอน และผลการศึกษาระดับปริญญาตรีในวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนก็ได้เพียงเกรด C ทั้งไม่ปรากฏความรู้ความสามารถพิเศษที่เด่นชัดหรือมีผลงานทางวิชาการที่จะมาเป็นข้อยกเว้นผลการศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานตามสัญญาและขอให้ชดใช้ค่าเสียหายในการผิดสัญญาดังกล่าว คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

/ตามมาตรา ๙...

ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่ขั้นตอนในการดำเนินการทั้งหมดตั้งแต่ประกาศรับสมัครผู้รับทุน การพิจารณาคัดเลือกผู้รับทุน การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆ ของผู้รับทุน รวมทั้งสถานที่ที่ผู้รับทุนจะต้องกลับมาทำงานชดใช้ทุนก็เป็นการดำเนินการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งสิ้น ดังนั้น การทำสัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกตามมาตรา ๓๗๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เป็นผู้ดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ เองดังที่กล่าวมาแล้วย่อมเป็นการเข้าถือเอาประโยชน์จากสัญญาดังกล่าวด้วย จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคู่สัญญาในการทำสัญญาดังกล่าวกับผู้ฟ้องคดีและย่อมเป็นผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ได้โดยตรง แต่เมื่อพิจารณาตามสัญญารับทุนเลขที่ ๓/๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ซึ่งกำหนดไว้มีสาระสำคัญว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาตามสัญญานี้แล้วผู้รับทุนต้องยินยอมเข้ารับราชการหรือทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จังหวัดลำปาง หรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ให้ทุนกำหนดเป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ผู้ได้รับทุนอุดหนุนตามสัญญานี้ ถ้าผู้รับทุนไม่ยอมรับราชการหรือทำงานชดใช้ทุนตามที่กล่าวมาแล้ว ผู้รับทุนยินยอมชดใช้ทุนทั้งหมดพร้อมชำระเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินที่ต้องชดใช้คืนแล้ว เห็นว่า ข้อกำหนดในสัญญาดังกล่าวไม่ได้กำหนดบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง แต่อย่างใด แต่เป็นสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณารับหรือไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปางหรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ให้ทุนกำหนดก็ได้ การไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในตำแหน่งอาจารย์ตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ จึงไม่ได้เป็นการผิดสัญญาแต่อย่างใด นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีได้ไปรายงานตัวเพื่อขอรับการบรรจุเป็นพนักงานในตำแหน่งอาจารย์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องขอเข้าทำงานเพื่อชดใช้ทุนอันเป็นการขอปฏิบัติราชการหนี้ตามสัญญาแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จัดให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะลูกหนี้เข้าทำงานเพื่อชำระหนี้ตามเงื่อนไขของสัญญา ย่อมมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีหลุดพ้นจากความรับผิดและข้อผูกพันตามสัญญาดังกล่าว โดยไม่ต้องทำงานชดใช้ทุนหรือชำระค่าปรับฐานผิดสัญญาอีกต่อไป พฤติการณ์ของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายในคดีนี้

/ยอมมีผลทำให้...

ยอมมีผลทำให้สัญญาพิพาทไม่มีผลบังคับใช้ต่อไปและถือว่าสัญญาพิพาทเลิกกันโดยปริยายแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมและแต่ละฝ่ายจะเรียกร้องค่าเสียหายจากกันไม่ได้ ตามมาตรา ๓๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชำระค่าเสียหายตามที่กล่าวอ้างในคำขอท้ายคำฟ้องได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผลอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นสศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายเกียรติภูมิ แสงศศิธร

